

DRUM BUN absolvenților CL. a-VII-a!

„Ai să crești tu mare — obișnuiau cei vîrstnici să le spună, pe timpuri, copiilor din cale-afară de zburdalnici — o să vezi ce înseamnă viața și o să-ți piară pofta de rîs!“ Băiatul de 9 ani rămînea pe gînduri. Ce se ascundea în aceste cuvinte? Nu cumva, pentru ștrengăriile din copilărie, oamenii mari sînt pedepsiți să fie triști? Atunci nu-i nici o ispravă să fii om mare!

Pe măsura trecerii anilor, băiatul începea însă să priceapă din ce în ce mai bine cum stau lucrurile. Iar pe la patrusprezece ani, viața i se înfățișa așa cum era ea, pentru fiii de oameni ai muncii, în regimul burghez: grea, umilitoare, înăbușită de grija zilei de mîine. Copilul se angaja la patron — 12—14 ore de muncă trudnică pe zi, zdrențe în loc de haine, ca hrană o fiertură fără gust, ca așternut o rogojină — și înceta să mai fie copil. Intra în rîndul oamenilor mari. Acum știa ce înseamnă viața.

Pentru voi, cei care ați absolvit zilele acestea clasa a VII-a, cele de mai sus sînt o poveste; dacă vrei, o citești, dacă nu, cauți un articol mai vesel. Dar pentru mulți dintre părinții voștri, evocarea aceasta nu e o simplă poveste, ci o experiență de viață. La cea mai frumoasă vîrstă, cînd firesc ar fi fost să se avînte cu aripi nestăvilite spre viitor, ei descopereau că aceste aripi erau împiedicate de zecile de greutăți ale traiului zilnic. Iată de ce situația tineretului forma adesea obiectul unor importante documente ale P.C.R. și U.T.C., în care erau exprimate revendicări ale muncitorilor: școli pentru toți copiii, învățămînt gratuit, tratament omenesc față de ucenici... Firește însă că aceste țeluri n-au putut fi atinse decît în anii puterii populare, cînd, datorită marilor prefaceri social-economice înfăptuite sub conducerea partidului s-a deschis și drumul copiilor de muncitori și țărani spre cultură.

Cîți copii săraci reușeau, pe timpuri, să termine măcar școala de patru ani? Foarte puțini. În anii noștri însă toți copiii învață cel puțin 7 clase, iar acum se trece treptat la sistemul învățămîntului general obligatoriu de 8 ani.

Iată-vă, deci, absolvenți. La vîrsta de 14 ani, înarmați cu temeinice cunoștințe, porniți pe drumul maturității. Cîte visuri nu are fiecare dintre voi? Nu trebuie decît să vrei, și ele încep să se îndeplinească! Îți place să construiești? Școlile de construcții te îmbie. Iubești cîmpia, livada și florile? Școlile agricole îți stau la dispoziție. Poate că te atrag mașinile, aparatele? N-ai decît să alegi: pentru fiecare meserie există o școală unde te așteaptă profesori bine pregătiți, manuale de cultură generală și tehnice, laboratoare excelente. Alege-ți o astfel de meserie utilă, învaț-o temeinic, pregătindu-te să ajungi un bun specialist. Numai în felul acesta vei putea deveni, așa cum ai făgăduit cînd ai intrat în organizația de pionieri, folositor patriei socialiste.

La 14 ani, viața te salută! Viitorul se deschide în fața ta ca o floare a fericirii, neumbrită de griji. Toate aspirațiile tale se vor realiza, deoarece ești cetățean al unei țări socialiste.

Drum bun, dragi absolvenți ai clasei a VII-a!

„SCÎNTEIA PIONIERULUI“

Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 24 (912) * miercuri 12 iunie 1963 * 8 pag. 30 bani

Prima serie de pionieri și elevi a sosit în tabere

Miercuri, 5 iunie, a sosit la Sinaia, Breaza, Bușteni și în alte tabere organizate în frumoasele localități din regiunea Ploiești, prima serie din cei peste 11 300 de pionieri și elevi din diferite regiuni ale țării, care vor fi în această vară oaspeții acestor stațiuni de odihnă. Copiilor le sînt asigurate condiții optime de odihnă. Pentru ei se organizează excursii, concursuri cultural-sportive, focuri de tabără, spectacole artistice etc.

Vacanța celor mici

CRAIOVA — Cei mai mici școlari, elevii din clasele I—IV, au pășit pragul vacanței de vară. La Craiova se organizează în aceste zile pentru ei excursii în preajma orașului, vizitarea muzeelor și monumentelor istorice ale orașului. În regiunea Oltenia se organizează 600 de tabere locale situate în cele mai frumoase locuri. La excursiile ce se organizează în timpul vacanței de vară vor lua parte aproape 100 000 de elevi.

Sfîrșit de an școlar

De obicei, despre recoltă începem să vorbim pe la jumătatea verii. Există însă și un fel de recoltă care nu ține seama de anotimp. Asta nu înseamnă însă, că ar fi mai puțin bogată sau mai puțin însemnată! E vorba despre recolta... notelor bune, cu care se încheie anul școlar! Serbare, cor, premii, flori, felicitări... Cine nu păstrează, în amintirile sale, imaginea măcar a uneia dintre serbările de sfîrșit de an? O astfel de festivitate s-a desfășurat deunăzi și la Școala medie nr. 32 din Capitală, una din nenumăratele școli ridicate în ultimii ani. Sărbătoriții au fost elevii claselor I—IV. Mulți dintre ei au avut bucuria să-și audă numele citit în rîndul celor cu note bune. Alături de Petrescu Doina, din clasa a III-a C, sau de Mihăilescu Camelia, dintr-a IV-a B, elevi „mari“, a fost lăudat Stănciulescu Sorin, din clasa I. Cînd ești sîrguincios și disciplinat, lumea te stimează chiar dacă nu ai decît 7-8 ani.

După cum ne dovedesc și privirile vesele ale fetițelor din fotografie, anul școlar s-a încheiat cu veselie și note bune!

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

Cîteva recomandări pentru vacanță

Iată-ne din nou în pragul verii. Soare, cer senin, livezi înveselite de culorile atîtor feluri de fructe... Mai trebuie oare ceva pentru ca activitățile de vacanță să înceapă? Da, un program de activități bine chibzuit! Excursiile, drumețiile, activitatea în tabere și la cluburi trebuie să fie cît mai interesantă și instructive. Noi vom discuta mai jos despre cîteva aspecte mai de seamă, de care e bine să țineți seama.

La drum, copii!

Vacanța de vară este perioada cea mai potrivită pentru desfășurarea activităților în aer liber. Între acestea, un loc important trebuie să-l ocupe *excursiile și drumețiile*. Se vor organiza excursii regionale, interregionale, drumeții locale, excursii pentru vizitarea Capitalei, pentru vizitarea litoralului etc. Foarte îndrăgite de copii, ele au luat un mare avînt în ultimii ani. În vara trecută, excursii interesante au organizat, de pildă, pionierii din Piatra Neamț (la Bicaz și Săvinești) pionierii de la Școala medie nr. 1 din Oradea (care au poposit, între altele, la Suceava, Galați și pe litoral) pionierii din Mădălari-Beica, raionul Drăgășani, care au vizitat Capitala, și mulți alții.

Pentru ca o astfel de acțiune să-și atingă scopul, activul pionieresc, cu ajutorul tovarășilor profesori și instructori, trebuie să o pregătească cît mai bine. În funcție de durata excursiei sau drumeției, de mijloacele de transport și de numărul participanților, trebuie să stabiliți cu grijă *itinerarul*. Includeți aici vizitarea unei uzine, a unui oraș nou sau a unui cartier nou, a unui muzeu cuprinzînd documente din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului. De asemenea, o vizită într-o gospodărie agricolă colectivă sau de stat, într-o stațiune de mașini și tractoare. Discutînd cu muncitorii și colectiviștii, vă veți însuși prețioase învățăminte.

O dată itinerarul excursiei sau drumeției stabilite el trebuie *popularizat* din timp, astfel încît participanții să știe cu cîteva zile înainte cînd are loc plecarea, care este traseul, cu ce trebuie să se pregătească fiecare pionier etc.

În desfășurarea excursiei sau drumeției e bine să țineți seama ca ea să aibă un caracter variat. Pe traseu, puteți străbate unele porțiuni pe jos, prilej nimerit pentru desfășurarea unor concursuri în care să aplicați orientarea cu busola și după semne naturale, semnalizarea cu fanioane, să culegeți material pentru ierbare, insectare, pietrare. Învățați noi cîntece și poezii dedicate partidului și patriei socialiste, jocuri pionierești; astfel, la popasuri, veți putea organiza o scurtă șezătoare pionierească sau, oprindu-vă într-o localitate, veți putea da un program artistic împreună cu pionierii din tabăra locală de acolo.

În jurul focului de tabără

În programul de activități al taberei centrale, regionale sau locale vor trebui să fie incluse și alte activități îndrăgite de copii: manifestări cultural - artistice, competiții sportive etc. Să discutăm mai pe larg despre unele acțiuni deosebit de îndrăgite de pionieri. Este vorba de *întîlnirile* cu activiști de partid și de stat, cu muncitori și colectiviști fruntași, cu ofițeri ai armatei noastre populare, cu oameni de știință și artă. Cu astfel de oaspeți veți putea petrece în tabăra voastră clipe de neuitat. Ei vă pot povesti nenumărate lucruri din lupta poporului muncitor, condus de partid, pentru desăvîrșirea construcției socialiste. Astfel de întîlniri pot avea loc în jurul focului de tabără, și, desigur, că printre cele mai reușite acțiuni de acest fel se vor număra acelea pe care le veți organiza în cinstea zilei de *23 August*. În vacanța de anul trecut, activul pionieresc din tabăra de la Călimănești-Cozia, regiunea Argeș i-a mobilizat pe toți pionierii la pregătirea focului de tabără dedicat zilei de 23 August. Un grup de pionieri au avut ca sarcină să invite un tovarăș activist de partid, alții au pregătit programul artistic, s-a organizat un concurs pentru „cel mai bun solist" și „cel mai bun recitator", iar fiecare pionier s-a pregătit să povestească, la focul de tabără dedicat lui 23 August despre realizările regimului democrat popular în comuna sau orașul său. A fost o acțiune reușită.

Cine e mai harnic?

Fiecare pionier este dornic să-și dovedească în practică dragostea pentru marile realizări ale regimului nostru. Activele pionierești, răspunzînd acestei dorințe, trebuie să organizeze participarea pionierilor la tradiționalul strîns al spicelor, recoltarea fructelor etc. În timpul treierișului e bine să *prezentați la arie scurte programe artistice*.

De-a lungul întregii vacanțe, veți putea participa la acțiuni pentru înfrumusețarea orașului și satului, supraveghind curățenia străzilor, îngrijind florile și spațiile verzi. În vacanța din vara trecută, copiii de la Școala de 8 ani nr. 1 din Cristurul Secuiesc au participat la combaterea gîndacului de Colorado pe tarlalele gospodăriei colective „Victoria", iar cei din orașul Odorhei au luat sub îngrijirea lor parcul din centrul orașului. Exemple de acest fel se pot da foarte multe, dar preferăm ca, pe baza veștilor ce ne vor sosi de la voi, să continuăm în numerele viitoare cu exemple din vacanța actuală!

Gîndindu-vă la viitor...

...trebuie să vă pregătiți de pe acum.

În timpul vacanței, e bine ca activele să organizeze pentru pionierii mai mari cunoașterea unor meserii folositoare, ajutîndu-i astfel să-și aleagă drumul în viață. *Pionierii de la sat* vor vizita în acest scop sectoarele de producție ale gospodăriilor agricole colective și de stat, școli tehnice agricole și școli de mecanici agricoli. Astfel de vizite instructive au organizat în vacanța trecută pionierii din Brînceni, regiunea București, cei din Costești, regiunea Argeș și mulți alții. Dintre ei, mulți au absolvit acum

(continuare în pag. 7)

La drum...

Discuția noastră

CUM NE COMPORTAM

La ordinea zilei:

ATITUDINEA FAȚĂ DE CEI DIN JUR

Azi participă la discuția noastră pioniera ROGOJINARU PAULA, din comuna Crăciunei, regiunea Argeș și *pionierul TUDORACHE NICOLAE,* din comuna Cocargeaua, regiunea București. *Pe baza scrisorilor trimise de el, am imaginat următorul dialog:*

Paula: *Eu cred că pentru fiecare pionier buna cuviință trebuie să fie ceva obișnuit. Mai mult: atunci cînd un băiat — să zicem, colegul meu Nețu Haralambie, sau altul, Cîrju Ion — jignește o fată, ba chiar o trage de coade, nu ea este în primul rînd păgubită, ci el, pentru că scade în ochii noștri!*

Nicușor: *Așa e. Dar aș mai adăuga ceva. Să-l luăm, de pildă, pe Niculache, din clasa noastră. El a cam uitat ce înseamnă politețea pe care o datorăm profesorilor; vorbește urît necuviincios. Lăsînd de-o parte că-și pătează propria demnitate, el știrbește onoarea întregii clase!*

Paula: *Ca președintă de detașament, nu pot spune decît că precizarea ta e foarte binevenită! Uite, în clasa noastră sînt mulți copii care au o atitudine frumoasă. De pildă, merg pe la casele bătrînilor din sat, îi ajută în gospodărie, le taie lemne. Ei fac cinste colectivului. Cred că, ocupîndu-se mai atent de alde Nețu și Ion, ar putea să-i readucă pe „linia de plutire"!*

Nicușor: *Fără îndoială! Și la noi sînt mulți care se poartă pionierește cu cei din jur. Odată, un coleg dintr-a VII-a a găsit un copil de 3-4 ani, care se rătăcise și nimerise într-o vie. A fost adus numaidecît la școală. Aici, ne-am ocupat cu toții de el. Pentru că era flămînd, mai întîi i-am dat să mănînce, apoi am început „investigațiile": cum îl cheamă, al cui este? S-au strîns mulți pionieri, dornici să-l ajute. Doi copii chiar l-au cunoscut, și atunci cîțiva pionieri, aflînd unde locuiesc părinții lui, l-au dus acasă. Maică-sa, care fusese foarte îngrijorată, le-a mulțumit.*

Paula: *Se poate spune că grija, atenția față de cei din jurul nostru trebuie să-l caracterizeze pe fiecare pionier și școlar, nu-i așa?*

Nicușor: *Întocmai. Și cum dintre cei din jurul nostru fac parte și unii colegi care încă nu știu cum să se poarte, trebuie, cu grijă și atenție...*

Paula: *...și hotărîre!*

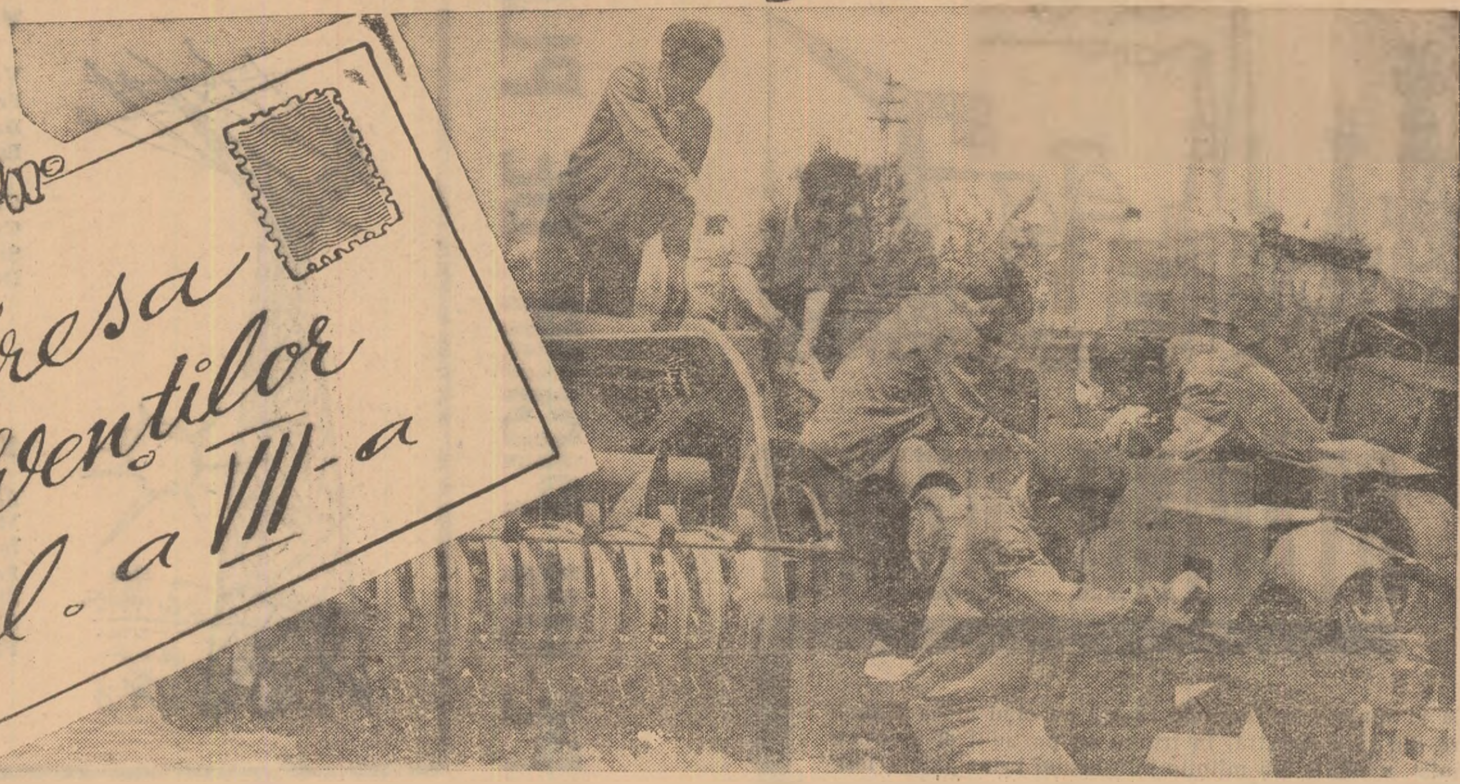
Nicușor: *Da, mai ales cu hotărîre, să-i convingem că alături de hărnicie și note mari la școală, atitudinea atentă față de profesori, de oamenii vîrstnici și de colegi trebuie să fie nelipsită.*

Șut și... dacă va fi gol, o să mai vedem!

Ce să fiu

Din nenumăratele scrisori sosite la redacție, din convorbirile purtate cu voi am înțeles că vă preocupă mult problemele privind agricultura noastră socialistă, că vreți să știți ce meserii puteți învăța pentru a contribui la continua ei dezvoltare.

In întreaga noastră țară sînt numeroase școli profesionale și tehnice care pregătesc cadre calificate de mecanici agricoli, tehnicieni agronomi „tehnicieni horticultori, tehnicieni zooveterinari etc. Inscrieți-vă la aceste școli. Pregătiți-vă din timp pentru examenele de admitere!

Pentru a vă da unele lămuriri, vă prezentăm pagina de față.

Școala din deal

Sus pe dealul Galatei, nu departe de Iași, se află o clădire mare, frumoasă, la care se mai adaugă acum una nouă, cîteva laboratoare, o bibliotecă, terenuri de lucrări practice. **Aici e Centrul școlar agricol-Miroslava.** Aproape două sute cincizeci de elevi se pregătesc la această școală, timp de patru ani, să devină tehnicieni agronomi, horticultori, zooveterinari. În majoritate fii de colectiviști, ei sînt veniți din toate colțurile regiunii. În școală, prin condițiile care le sînt create, elevii au posibilitatea să-și însușească atît cunoștințe de cultură generală cît, mai ales, cele pentru a deveni tehnicieni pricepuți în meseria aleasă.

Pe „cei mici", adică din anul I, i-am găsit la ore. Într-o clasă se preda botanica, în alta viticultura, iar în a treia alimentația animalelor. Elevii erau atenți la explicațiile tovarășilor profesori, își luau notițe. După prînz, pe care îl iau în sala de mese, (școala are internat) urmează odihna. Apoi din nou în sălile de clasă, în bibliotecă sau laborator pentru a-și pregăti lecțiile.

Cei mari, „veteranii", erau plecați la practică în gospodării, iar „mijlociii" aici la pepinieră, într-una din livezi, (căci școala are două) pe lanurile de grîu sau în grajdurile gospodăriei de stat Galata pe lîngă care funcționează școala Sub îndrumarea permanentă a tovarășilor profesori, ei își însușeau diferite cunoștințe, efectuau anumite lucrări. Să vă dau cîteva exemple: cînd doctorul veterinar a trebuit să vaccineze cele 1 000 de vite ale gospodăriei, viitorii zooveterinari erau cu toții prezenți. Îngrijirea și sănătatea animalelor e o sarcină importantă, doar pentru aceasta se pregătesc.

Pe ogoarele cu grîu sau porumb, în grădina de legume sau în vie elevii lucrează ca la „carte". Utemista Miron Maria e fruntașă. Pe dealurile Negreștiului ea visează întinse terenuri de vie. Și Chițu Constantin, venit aici la școală, de la vestita gospodărie colectivă din Țibucani—Neamț se pregătește cu perseverență. „Cultura pomilor fructiferi pe terase e foarte importantă. Învăț să știu, să aplic, să crească puterea gospodăriei noastre", a spus el într-o discuție. Tabără Adela, Zaharia Gheorghe, Dobre Laurențiu ne-au vorbit la fel, iar notele lor ne-au dovedit interesul cu care își însușește meseria.

GETA COSTIN

Să fim colegi!

De mic îmi plăcea tractorul. Mi-era și puțină teamă. Cînd îl auzeam duduind, fugeam! Nu prea departe, însă, ca să pot să-l privesc. Uneori, ieșeam la marginea satului și-l urmăream, mă uitam cum lasă în urmă brazdă adîncă, reavănă și umedă. Nimic de comparat cu... „pașii" de melc ai plugului tras de boi. Asta a fost de mult. Cînd am devenit pionier, deci eram mai mărișor, m-am împrietenit cu tineri tractoriști, am fost cu detașamentul la ei în vizită, și ei la noi.

Vă scriu în calitate de viitor tractorist. Mi-a plăcut această meserie și cu cît o învăț cu atît îmi place mai mult. Condițiile de trai și de învățătură pe care le avem în școală sînt bune, nu-ți rămîne decît să înveți cu perseverență, să-ți însușești temeinic meseria. Și acest lucru îl fac majoritatea colegilor mei. Cît este de importantă meseria noastră pentru dezvoltarea agriculturii socialiste o știm. De aceea, o recomandăm absolvenților claselor a VII-a. Să fim colegi, dragi prieteni. E o meserie frumoasă și importantă.

ȘTEFAN B. MARIN
Școala de mecanici agricoli-Plenița
Anul II
reg. Oltenia

O comună, o grădină

Discuția a avut loc într-o clasă, dar atît vorbitorul cît și ei, ascultătorii erau cu gîndul departe, pe ogoarele colectivei, pe terasele plantate cu viță de vie sau pomi fructiferi, pe dealurile care așteaptă să fie valorificate. Tovarășul Vasile Bărbulescu, președintele gospodăriei colective din comuna Scornicești, regiunea Argeș, le vorbea pionierilor.

— Începutul l-am făcut în 1959, cu 3 ha. Via a crescut și, o dată cu ea, și numărul hectarelor. Aceasta, pentru că a crescut și încrederea oamenilor.

— Unii pionieri vor să urmeze o școală ce pregătește pomicultori și viticultori, spune Alexandru Ștefan. Ce perspective avem în gospodărie?

— Multe. Peste cîțiva ani, gospodăria noastră agricolă colectivă va avea 240 ha terase. Alături de cultivarea cerealelor, de sectorul zootehnic, pomicultura și viticultura vor ocupa un loc important în gospodăria noastră. Harnicii colectiviști vor transforma comuna noastră într-o adevărată grădină. Ei vă așteaptă cu încredere în rîndurile lor.

AL. MIHU

Meserie importantă

Încă o meserie interesantă și folositoare. Pentru aceasta ne-am adresat crescătorului de animale, fruntașul Ion Henteș de la G.A.C. „Drumul lui Lenin" din comuna Ocna Sibiului.

— De ce v-ați ales profesia de crescător de animale?

— Mai întîi, pentru că iubesc animalele. Apoi, pentru că socotesc creșterea animalelor una din cele mai folositoare munci pe planul economiei noastre naționale. Acum, am în grijă treisprezece din cele șapte sute de vaci cît are colectiva. Împreună cu tovarășii mei de muncă, învățăm la cursurile agrozootehnice să dăm o îngrijire științifică animalelor, să obținem cît mai multe produse. În felul acesta, sectorul zootehnic va adăuga 1 285 700 lei la veniturile colectivei.

— Absolvenților claselor a VII-a ce le recomandați?

— Să-și aleagă profesia pe care o îndrăgesc cel mai mult, profesia cea mai folositoare... Desigur, una dintre acestea este și zootehnia. Acum, în anii noștri, sînt multe școli înzestrate cu laboratoare și material didactic necesar însușirii profesiei de zootehnist, în condiții minunate.

LIDIA NOVAC

VEȘTI

Te gîndești tu, își mai spune părerea și colegul tău, un invitat și atunci rezultatul discuției e fără îndoială mai bun. De aceea pionierii clasei a VII-a din comuna Găgești, raionul Bîrlad **au organizat o adunare cu tema „Ce să fiu?". Tovarășii Ioan Parfenie activist de partid, Dumitru Coman brigadier de cîmp, Ioan Sîrbu brigadier zootehnist și, bineînțeles, tovarășii profesori care le cunosc bine aptitudinile, le-au dat sfaturi bune, folositoare.**

Pionierii clasei a VII-a din comuna Petrești-Bărbătești, regiunea Oltenia **vizitînd unele sectoare ale gospodariei colective au stat mai mult de vorbă cu ciobanul Petre Mudaroiu. „Creșterea și îngrijirea animalelor e o meserie din cele mai importante" — le-a spus acesta.**

La orele de practică din livada colectivei, pe lotul școlar sau în grădinița de acasă pionierii clasei a VII-a din comuna Sîmbăta-Beiuș **au lucrat foarte bine. Aceasta pentru că au învățat cu perseverență la obiectul „Agricultura". Ei vor să devină colectiviști de nădejde.**

STĂPÎNII UZINEI

La 11 iunie s-au împlinit 15 ani de cînd clasa muncitoare din țara noastră, în frunte cu partidul ei marxist-leninist, a smuls din mîinile burgheziei principalele mijloace de producție. Înfăptuirea acestui act revoluționar, de însemnătate istorică — naționalizarea — a avut un rol hotărîtor în industrializarea socialistă a țării, în opera de construire a socialismului în patria noastră. Cucerind puterea economică în stat, clasa muncitoare, întregul popor condus de partid, au transformat în scurt timp Romînia într-o țară cu o industrie puternică în plină dezvoltare.

*

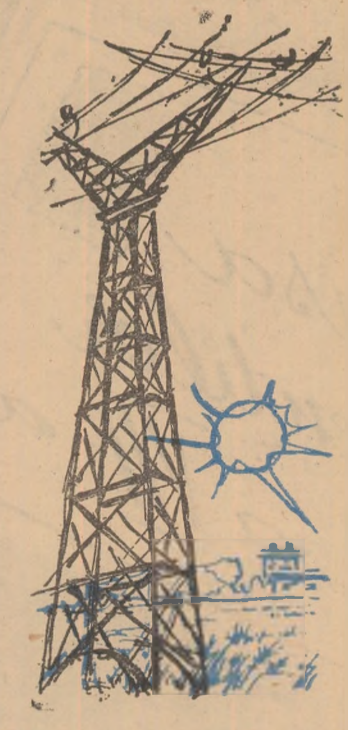
Uzina de motoare și compresoare „Timpuri Noi". Sute de muncitori, tineri și vîrstnici, îmbrăcați în salopete albastre lucrează de zor. Sutele de mașini pe care le mînuiesc zumzăie ca niște albine în jurul stupului. În curtea uzinei, un nou lot de motoare și altul de electrocompresoare sînt pregătite pentru a fi expediate beneficiarilor. În pauza de prînz, la club, orchestra muncitorilor repetă o nouă melodie, iar alte cîteva zeci de muncitori au făcut roată în jurul standului de cărți. În alte secții — alte evenimente. Mecanicul Dumitru Andreescu s-a mutat într-o locuință nouă. Utemistul Constantin Stanciu a fost din nou declarat fruntaș al întrecerii socialiste inițiate de strungari. Peste tot fapte de viață obișnuite, preocupări firești, bucurii împlinite.

Întîlnind zi de zi, ceas de ceas asemenea imagini înălțătoare ale muncii, ești tentat să crezi că din totdeauna a fost așa, că din totdeauna oamenii au lucrat cu zîmbetul pe buze, au activat în formația de teatru, ori au plecat să-și petreacă concediul la Sinaia și pe litoral. Dar maistrul Tudor Nicolae, un muncitor vînjos, cu părul de argint, știe că n-a fost așa mereu. Cu vreo patru decenii în urmă, cînd a pășit el pentru prima oară pe poarta fabricii „Lemaître", aici domnea mizeria, întunericul. Prin atelierele dărăpănate ploile și vîntul se zbenguiau în voie și ziua și noaptea, iar mașinile, uzate, vechi de cînd hăul, erau adevărate grămezi de fiare vechi. Pe atunci, la „Lemaître" se lucra cîte 10—12—14 ore pe zi, pentru un salariu de mizerie. Și în fiecare săptămînă cînd unul, cînd altul dintre muncitori își lăsau între zidurile mohorîtei fabrici ba o mînă, ba un picior, ba chiar și viața. Accidente de muncă. Iar cînd acești truditori îndrăzneau să-și ridice glasul împotriva mizeriei, arestările, amenzile, concedierile nu mai conteneau. Dar muncitorii nu s-au lăsat îngenuncheați. În dimineața lui 11 iunie 1948, firma „Lemaître", care păzea ca un jandarm intrarea fabricii de aproape 85 de ani, a fost aruncată la lada cu gunoi, iar o dată cu ea au fost alungați și domnii capitaliști. Muncitorii au devenit astfel adevărații stăpîni ai uzinei. În 1950, la numai un an și jumătate de la naționalizare, colectivul uzinei raporta partidului și guvernului prima sa mare victorie obținută în muncă: realizarea celui mai de seamă produs din istoria uzinei — motorul semi-diesel de 50 cai putere. Gospodărită cu chibzuință de muncitori, uzina s-a dezvoltat mereu, an de an, lună de lună. Au fost construite noi spații de producție: turnătoria, hala de montaj, hala de prelucrare, s-au introdus în fabricație noi produse: motoare și compresoare cu caracteristici tehnice superioare. O dată cu profilul și înfățișarea uzinei s-au schimbat și condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor. În cei 15 ani care au trecut de la naționalizare, muncitorii de la „Timpuri Noi" au înscris lîngă paginile de istorie ce evocă trecutul de luptă al uzinei, un nou capitol de istorie contemporană, un capitol de nenumărate izbînzi dobîndite de ei în lupta pentru desăvîrșirea construcției socialismului.

Ceea ce mai amintește astăzi de urgiile trecutului, sînt doar cîteva fotografii îngălbenite de vreme și, mai ales bătrînii albiți de ani, ca maistrul Tudor Nicolae, care povestesc tinerilor cum au luptat sub conducerea comuniștilor, muncitorii de la „Lemaître" atîția și atîția ani pînă au cîștigat acest mare drept, dreptul de a fi stăpînii muncii și soartei lor.

I. ANDREI

PE-UN PICIOR DE PLAI

Vara, cînd cad serile

Vara, cînd cad serile,
Frumoase sînt stelele,
Dară cea mai mîndră stea
Este colectiva mea

Cu ogoare roditoare
Ca stelele sclipitoare
Și cu holde mai frumoase
Decît stelele lucioase.

(Culeasă de ION BRĂDOI din comuna Bascov, raionul Pitești)

Bădița cît a umblat

Bădița cît a umblat
Meșteșug nou a-nvățat.
Înapoi cînd a venit
Pe stîlpi sîrmă a urzit
Și becuri a șurubit
Și avem lumină azi
Fără lampă, fără gaz...

(Culeasă de G. L. OSTAFI din Brăiești, Dorohoi)

O CĂLĂTORIE CU AVIONUL

Nu se luminase bine de ziuă și Mircea se și afla în fața oglinzii, își aranja cu grijă cravata la gît, peste bluza albă ca zăpada.

— Mergem?

— Mergem!

Curînd ne aflam pe aeroportul Băneasa. Mircea nu mai putea de bucurie. Mergea pentru prima oară cu avionul. De mult îi promisesem că o să-l iau cu mine, și acum i se împlinea visul.

Elicele avionului prinseră să se rotească amețitor, sfîșiind aerul. Călătorii urcară în avion, ocupîndu-și fiecare locul. Avionul lunecă pe pistă iuțindu-și viteza din ce în ce mai mult; se desprinse de sol, înălțîndu-se în văzduh.

— Ce minunat se vede pămîntul, jos! Se zăresc Casa Scînteii, blocurile noi de pe Calea Griviței.

Călătoream spre Tîrgu Mureș. Lui Mircea i se părea că timpul zboară.

— La noi în țară sînt multe linii aeriene? se interesă el.

— Multe. Avioanele noastre fac legătura dintre București și cele mai îndepărtate centre industriale, orașe. Există curse spre Cluj, Bacău, Suceava, Constanța, Timișoara, Arad, Iași, Craiova, Caransebeș. Apoi, mai sînt și liniile internaționale... Pe aceste linii, aviatorii noștri pilotează cu aceeași măiestrie puternice avioane IL 18, cu care este dotată aviația noastră de transport.

Acul altimetrului fixat pe spatele carlingii avionului, indică 1 200 m... 1 500 m altitudine.

Deodată, avionul coboară brusc.

— Fii liniștit! Din cauza curenților de aer. Dar aviatorilor nu le pasă, ei știu să conducă avionul cu siguranță, chiar și pe furtună.

Geamurile prinseră să se aburească. Mircea șterse pe cel din dreptul său.

— Ce-o fi acolo? spuse, privind afară.

— Cota 1 400!... Hotelul turistic de la Sinaia.

Eram deasupra Bucegilor, la o palmă de loc parcă de vîrful Caraimanul! Dedesubt, ca în fața unui ecran, se perindaseră stînci de piatră, păduri întinse de brad, localități cu construcții noi înălțîndu-se în lumină.

*

Avionul începu să-și piardă din înălțime, ateriză. Mircea se uită cu admirație la aviatorii care coborîră în urma călătorilor, îmbrăcați în costume albastre, cu caschetele albe pe cap.

Cum... cunosc pe mulți aviatori, i-am recunoscut repede și pe cei din echipajul cu care călătorisem: Vladimir Negoiță, comandant de navă, Mircea Liță, pilot secund, Tudor Rotaru, radiotelegrafist, Ion Istrate, mecanic de bord. Aviatori de nădejde care au mii de ore de zbor!

AL. DINU IFRIM

Înainte de zbor

La sate, ca și la orașe, mișcarea artistică de amatori a cunoscut în anii noștri o mare înflorire.

În fotografie: Formația de dansuri a căminului cultural din comuna Pristol, regiunea Oltenia.

115 ani de la revoluția din 1848 în Țara Romînească

Pentru pace și dezarmare

Pacea este bunul cel mai de preț al omenirii. Iată de ce, milioane și milioane de oameni ai muncii de pe glob se pronunță pentru pace, luptă cu hotărîre împotriva forțelor reacționare imperialiste, care vor să aprindă vîlvătăile unui nou război mondial.

● Peste 90 000 de oameni ai muncii din Japonia au participat la marșul păcii „Nagasaki-Hiroșima" (orașe distruse de bombe atomice americane), iar pe parcursul celor 700 de kilometri străbătuți de participanți, s-au organizat numeroase adunări și mitinguri la care au luat parte aproximativ 900 000 de locuitori. Ajungînd la Hiroșima, participanții la marș au organizat în „Parcul păcii" din centrul orașului, acolo unde se află monumentul înălțat în memoria celor ce au pierit de pe urma bombei atomice, un uriaș miting. Cu acest prilej ei și-au exprimat hotărîrea de a lupta cu toate forțele pentru menținerea și apărarea păcii, pentru interzicerea armei atomice și pentru a nu admite ca Japonia să devină o bază de arme nucleare pentru imperialiștii americani.

● **În insula Cipru au avut loc recent mari demonstrații ale țăranilor. Aceștia au protestat împotriva faptului că li s-au luat întinse suprafețe din pămîntul arabil pentru a fi destinat să servească manevrelor militare britanice și pentru noi construcții militare. Amploarea demonstrațiilor a fost atît de mare, încît autoritățile britanice au trebuit să dea asigurări țăranilor că construcțiile militare vor înceta, iar pămîntul le va fi restituit.**

● Recent, secția sindicatului național al minerilor din Scoția a adoptat o rezoluție în care condamnă planurile anglo-americane de înzestrare a Angliei cu arme nucleare. Minerii au cerut lichidarea bazei de la Holly-Loch, destinată submarinelor americane înzestrate cu rachete „Polaris", precum și a celorlalte baze militare americane de pe teritoriul Angliei.

CARNET ISTORIC

ÎN LUNA LUI CIREȘAR

Din martie, de cînd în nopțile de zmoală apăruseră manifeste revoluționare lipite în centru și la periferie, oamenii Agiei*) nu mai aveau zi, nu mai aveau noapte de odihnă. Căpitanul Costache Chiorul de la Agie fusese chemat în mare taină la domnitorul Bibescu și primise poruncă strașnică să vegheze nu care cumva revoluția, izbucnită în Ardeal și în țările din apusul Europei, să apară și la București. Acum, oamenii lui Costache căutau revoluția și în crîșmele și localurile orașului, și în mahalalele tabacilor și măcelarilor de pe malul Dîmboviței. Și vai și amar de cei care le-ncăpea pe mînă...!

Dar revoluția izbucni în altă parte — la Izlaz, la 9 iunie 1848. Și de partea revoluției — pregătită în taină de tineri revoluționari, în fruntea cărora se afla Nicolae Bălcescu — au trecut Gh. Magheru, ocîrmuitorul județului Romanați, unitățile militare de pe Dunăre comandate de ofițeri înaintați ca N. Pleșoianu, precum și Popa Șapcă, preot sărac, care se bucura de stima și dragostea maselor țărănești.

Pe cîmpia Izlazului, în fața sutelor și sutelor de țărani sosiți din satele dimprejur, a fost înfățișată pentru întîia oară poporului Proclamația **(proiectul de constituție), consfințită apoi prin jurămîntul maselor și transformată în constituție cunoscută de atunci sub numele de** Proclamația de la Izlaz.

Cu pași de uriaș, revoluția s-a întins cu repeziciune: la 10 iunie — a izbucnit în județul Prahova, la 11 iunie — la București, apoi a cuprins întreaga țară.

La București, amiaza zilei de 11 iunie a fost vestită de clopotele Mitropoliei. Bucureștenii, care simțeau plutind de mult în aer suflul revoltei pe care o așteptau, s-au repezit în stradă. În Lipscani, în fața prăvăliei lui Danielopolu, tînărul cadet Magheru citește mulțimii Proclamația de la Izlaz... **În Sf. Gheorghe — actuala Piață 1848 — poetul Ioan Catina citește** Proclamația de la Izlaz **și recită versuri revoluționare...**

Entuziasmul maselor de bucureșteni e descris simplu dar grăitor de cărturarul ardelean Florian Aaron, refugiat la București și martor ocular al evenimentelor: „Muzica cînta... poporul striga să trăiască constituția; cocardele naționale se împărțeau la toți și stindardele tricolore fîlfîiau în toate părțile..."

La chemarea comitetului revoluționar, masele de bucureșteni — aproape 6 000 de oameni — se revarsă pe Podul Mogoșoaiei)**, înconjoară palatul domnesc și-l silesc pe domnitor să semneze constituția revoluției.**

Ce anume cuprindea Proclamația **de la Izlaz, de electriza masele, de le chema la luptă făcîndu-le să-nfrînga cruzimile camerelor de tortură ale lui Costache Chiorul?**

În primul articol, Proclamația cerea independența țării — atîta amar de ani istovită de jugul otoman —, cerea egalitate între oameni, cerea impozite după venit, cerea domn responsabil ales pe 5 ani... Dar ceea ce electriza masele de țărani și necăjiți era articolul 13. Peste 4/5 din pămîntul arabil era în mîna lacomilor boieri, care-l munceau cu clăcașii de pe întinsele lor moșii. Setea de pămînt, veche de secole, găsea răspunsul dorit tocmai în acest articol 13. „Revoluția din 1848 — scria marele Bălcescu — se cuprinde pe de-a-ntregul în acest articol al 13-lea" **care cerea eliberarea clăcașilor și împroprietărirea lor... Iată ce i-a mînat la luptă pe țăranii din Romanați și Prahova, pe cei din jurul Bucureștiului precum și pe frații lor — tăbăcarii din mahalaua bucureșteană a Tabacilor, măcelarii din mahalaua Scaunelor, orzarii din Obor, slujitorii curților boierești, care au dat peste cap oamenii agiei, l-au răsturnat în cele din urmă pe domnitor, care a apucat hoțește, pe la Băneasa, drumul pribegiei spre Brașov.**

Slabă în fața nobilimii, speriată de avîntul revoluționar al maselor ridicate chiar de ea, burghezia romînă s-a temut de focul ce-l aprinsese, a pornit chiar de la început pe calea trădării revoluției și, mulțumindu-se cu puțin, a căzut la înțelegere cu feudalii, a tărăgănat aplicarea în viață a articolului 13 din Proclamația de la Izlaz, ceea ce a îndepărtat masele de revoluție.

Ajutată de armatele Turciei și Rusiei țariste, feudalitatea romînă, reacționară și retrogradă, a destrămat revoluția și i-a pus capăt. Patrioți înflăcărați și consecvenți ca marele Bălcescu și alții au trebuit să apuce calea exilului. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, analizînd cauzele înfrîngerii revoluției din iunie 1848, sublinia că cele mai multe din cerințele acestei revoluții, cu tot caracterul lor limitat, nu au putut fi traduse în viață „deoarece revoluția din 1848 s-a săvîrșit sub hegemonia burgheziei".

Revoluția burghezo-democrată din cireșar 1848 a rămas în istoria noastră ca momentul culminant al luptei poporului din Țara Romînească pentru răsturnarea feudalismului. Ea a fost împlinită însă abia după aproape un secol, sub conducerea clasei muncitoare. Poporul nostru a înlăturat clasele exploatatoare și, cucerind treaptă cu treaptă victorii revoluționare, a pășit mîndru la construirea socialismului, pe care astăzi îl desăvîrșește.

EMIL EMANOIL

*) Agie = poliție

**) Podul Mogoșoaiei = Calea Victoriei

Vești de la copiii din țările socialiste

Școlărițelor din regiunea Nograd — R.P. Ungară, le plac mult cusăturile populare, pe care și le lucrează cu multă artă, așa cum se vede în fotografia de față.

Un mic studiou de radio

Nu mică le-a fost mirarea pionierilor de la o școală din Boleslawia — localitate din R. P. Polonă — cînd au auzit într-o zi, la sfîrșitul orelor, o voce de crainic răspunzînd în difuzoarele apărute peste noapte pe pereții claselor, după tablă, sau după tablou:

— Atențiune, atențiune !... Aici studioul de radio...

Și crainicul rostea solemn chiar numele școlii... lor! Copiii erau anunțați că peste cîteva zile avea loc o serbare pionierească.

Despre ce era vorba? Mulți dintre pionierii școlii îndrăgesc radiofonia. Sub îndrumarea profesorului de fizică, ei și-au alcătuit un mic atelier unde au început să construiască aparate de recepție cu cască. Cu timpul, au trecut la construirea de aparate mai mari și, în sfîrșit, la amenajarea unui adevărat studio de radio. Studioul l-au instalat în camera pionierilor și-l folosesc îndeosebi la transmiterea programelor artistice ce se organizează în școală.

Bibliotecă fără... dulap!

La Școala nr. 15 din Sofia există o bibliotecă. Ea este pusă la îndemîna tuturor elevilor din școală. Cei dintr-a IV-a însă ce și-au spus: „De ce să nu avem și o bibliotecă a clasei?".

O dată luată hotărîrea, au trecut la înfăptuirea ei. Aceasta s-a făcut însă într-un mod original. Ei și-au alcătuit un inventar cu toate cărțile pe care le au acasă. De asemenea, și-au făcut și un fișier. Cel care dorește o carte, o caută la fișier și trece titlul, alături de numele său, într-un registru, iar a doua zi o primește. După lectura cărții, ea este înapoiată celui care o împrumută, dar biblioteca, în ansamblu, rămîne un bun al tuturor.

PREZENTE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

Duminica trecută s-a deschis la Poznan (R. P. Polonă), cel de-al treizeci și doilea Tîrg internațional. Printre cele 60 de firme și case de comerț prezente la tîrg, se numără și oficiul comercial al Republicii Populare Romîne. Chiar la deschiderea tîrgului, oficiul comercial al țării noastre a fost vizitat de tovarășii Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P. și Iozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, de alte persoane oficiale, precum și de un numeros public.

*

În cadrul festivalului „Săptămînile festive ale Vienei", în capitala Austriei s-a deschis o expoziție de pictură și sculptură romînească. În cele șapte săli ale expoziției sînt expuse numeroase lucrări care aparțin pictorului Alexandru Ciucurenco, maestru emerit al artei, sculptorului Boris Caragea, artist al poporului, precum și alte lucrări de pictură și sculptură romînească.

*

Cunoscutul cîntăreț de operetă, artistul romîn Ion Dacian, a întreprins recent un turneu în capitala R. P. Ungare. El a interpretat cu succes rolul prințului din opereta „Țara surîsului" de Lehar. Spectacolele sale au fost mult apreciate de public, fiind răsplătite cu îndelungi aplauze.

*

Editura „Cultura" din Havana a scos recent de sub tipar un volum de poezii intitulat: „Hiroșima — poezii închinate păcii". Volumul cuprinde între altele și cunoscutul poem „Surîsul Hiroșimei" al poetului romîn Eugen Jebeleanu, precum și ilustrații semnate de Florica Cordescu-Petrescu.

PREZENTE ROMÎNEȘTI PESTE HOTARE

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

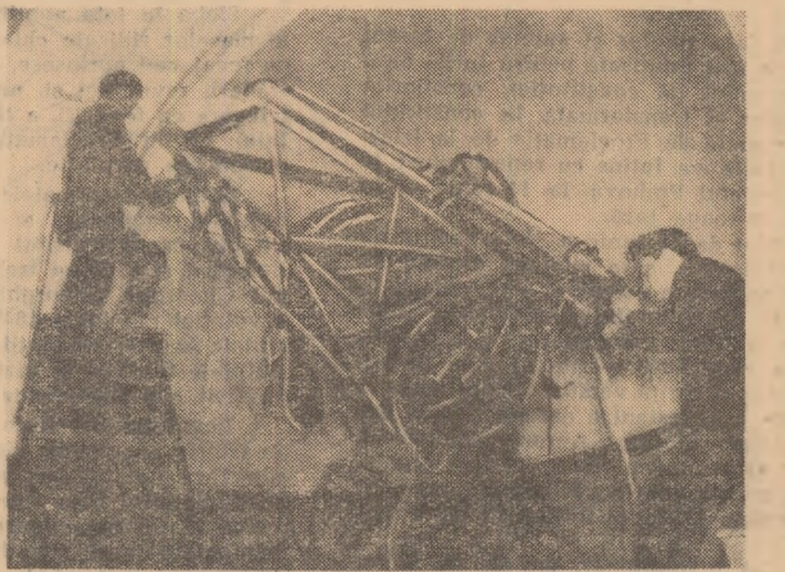

CERCETAREA UNIVERSULUI

Cînd priveşti cerul, într-o noapte senină, fără lună, ţi se pare că un număr nesfîrşit de stele trimit razele lor blînde spre pămînteanul care le priveşte. Şi fără să vrei, îţi sugerează imaginea nemărginirii Universului.

La început admirîndu-le, omul a ţesut măiestrite basme căutînd să ghicească tainele cerului.

Totul este gata! Peste cîteva minute, vom putea privi prin această lunetă puzderia de aştri care populează bolta cerească. Fotografie de la Observatorul Astronomic din Cluj.

Azi, pe baza observaţiilor de zeci de veacuri, omenirea a ajuns să descifreze o bună parte din enigmele existenţei stelelor. Ştim că stelele sînt uriaşe îngrămădiri de materie fierbinte ca şi Soarele. Ele ne par modeste la înfăţişare din cauza distanţelor enorme la care se găsesc de noi. Singura noastră legătură cu ele este solul pe care ni-l trimit ele: razele, printre care şi raza de lumină.

Pentru întîmpinarea solului-rază de lumină cu toate onorurile cuvenite, oamenii de ştiinţă au organizat pe suprafaţa planetei noastre locuri de privire — observatoarele astronomice — unde, ochiul omenesc înarmat cu lunete puternice este în măsură să primească solul slăbit de drum şi după întărirea necesară să asculte minunata-i poveste, spusă fie pe limba rece a cifrelor în zumzetul maşinilor care-i calculează drumul, fie prin analiza lui într-un puternic spectroscop. Şi de aici astronomul ţese povestea trudită, dar adevărată a stelelor.

In ţara noastră există observatoare astronomice în 4 centre universitare, la Bucureşti, Cluj, Iaşi, Timişoara, care cercetează şi descifrează graiul razei stelare. Observatorul din Bucureşti, printre altele, lucrează la un catalog precis al stelelor, necesar astronomilor să se descurce pe cărările nesfîrşite ale cerului stelar. La Iaşi pe lîngă observatoarele solare, astronomii cercetează o categorie de stele — stelele duble. La Cluj, ca şi la Timişoara, sînt studiate stelele a căror strălucire se schimbă mereu în urma prefacerilor materiei din care sînt alcătuite.

Dar studiul stelelor ne interesează şi pentru a cerceta influenţa pe care o produc asupra Pămîntului. Energia îngrămădită în stele provoacă diferite fenomene ale naturii, poate încă neexplicate deplin pînă în prezent.

Ştiinţa sovietică a trimis în întîmpinarea solului dincolo de atmosfera terestră sputnicii şi rachetele sale cosmice pentru a-i prelua datele pe care le aduce la cunoştinţa noastră, peste vama atmosferei. Iar rachetele au ajuns pînă la planeta Marte, pregătind calea omului spre Lună şi spre alte planete.

La noi, observatoarele din Bucureşti şi Cluj urmăresc şi studiază zborul sputnicilor, contribuind astfel la înfăptuirea cunoaşterii materiei din jurul Pămîntului. In viitor din rîndurile pionierilor de azi ai patriei noastre vor fi recrutaţi cercetători care, zburînd spre alte planete, vor şti să spună mai mult şi mai bine povestea stelelor.

Prof. GHEORGHE CHIŞ
Directorul Observatorului
Astronomic, Cluj

POLENIZAREA

experienţe

Poate vi s-a întîmplat şi voua, ca în timp ce vă aflaţi pe terenul experimental al şcolii, observînd cu interes faţa aurie a florii-soarelui îndreptată întotdeauna spre soare, să auziţi un zumzet ca o muzică îndepărtată. Privind floarea-soarelui mai de aproape, aţi observat, desigur, forfota albinelor care treceau din floare în floare, purtînd pe piciorușele lor polenul auriu. Atunci, desigur v-aţi pus şi voi întrebarea: ce rol au albinele în viaţa florii-soarelui? Această întrebare o puteţi dezlega făcînd următoarea experienţă.

Din mulţimea plantelor de floarea-soarelui, alegeţi cîteva pălării (capitule), aflate în momentul cînd micuţele flori tubulare încep să-şi dezvelească bogăţia de polen; o jumătate din suprafaţa pălăriei, acoperiţi-o cu un tifon, iar cealaltă jumătate, lăsaţi-o liberă pentru accesul albinelor. O dată cu formarea seminţelor, veţi observa că partea acoperită de tifon a format foarte puţine seminţe, iar partea unde albinele au zburat din floare în floare, dimpotrivă, a format seminţe multe şi mari.

Acest fenomen se explică prin aceea că la floarea-soarelui polenizarea este încrucişată şi durează mai multe zile.

Dacă în acest timp se întîmplă să urmăriţi cu îngrijorare ploaia, care nu mai conteneşte, şi să vă gîndiţi că pe un astfel de timp prietenele voastre, albinele, care ajută polenizarea, stau ascunse în culcuşul lor cald — stupul — sau în alte zile arşiţa să fie atît de puternică încît polenul purtat de pe o floare pe alta să nu mai poată germina vă veţi pune în mod firesc întrebarea: ce-i de făcut?

Apropiaţi două pălării de floarea-soarelui una de alta şi frecaţi-le uşor. La un alt grup de pălării, frecaţi-le cu palma îmbrăcată într-o mănuşă cu un deget, în interiorul căreia aţi pus vată, trecînd de la una la alta. Ca martor, lăsaţi cîteva pălării nepolenizate. Primele vor forma seminţe multe şi mari, iar cele nepolenizate — seminţe puţine şi slab dezvoltate.

Această experienţă explică rolul polenizării artificiale.

Prof. VIORICA DUMITRU
Palatul pionierilor, Bucureşti

Construiţi-vă singuri

UN AEROMODEL-PLANOR

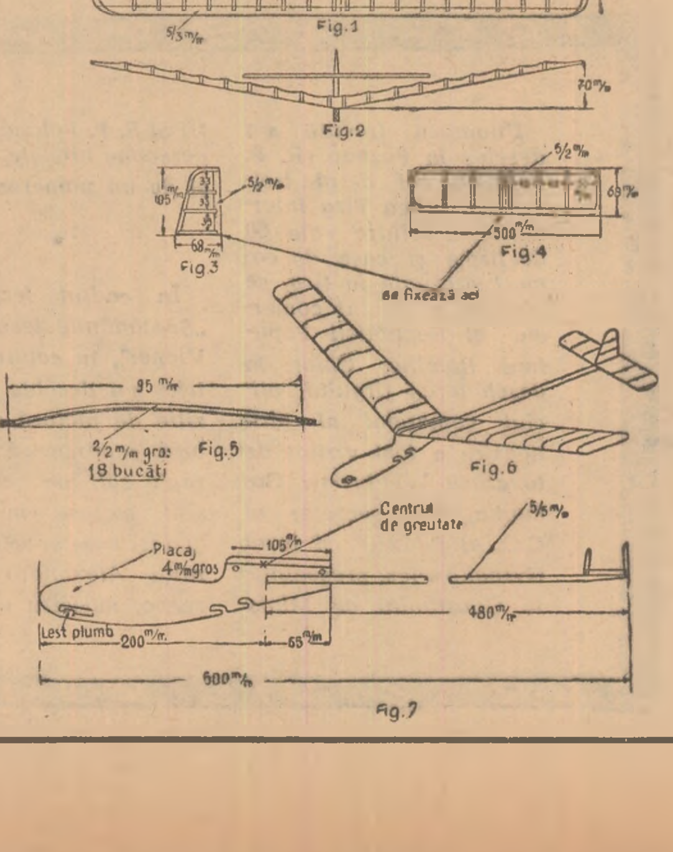
Începeţi cu întocmirea planului după schiţa alăturată, respectînd întocmai cotele indicate. Cotele sînt socotite în milimetri.

Materialele de care avem nevoie: o baghetă (şipcă) din lemn de brad de 800 × 7 × 2 mm şi una de 800 × 5 × 3 mm pentru aripă; două baghete a 300 × 5 × 2 mm pentru ampenajul orizontal; două baghete a 105 × 5 × 2 mm pentru ampenajul vertical; 3 300 mm lungime baghete din lemn de brad de 2 × 2 mm grosime din care se vor tăia nervurile şi racordările pentru aripă şi ampenaje; o baghetă de brad de 480 × 5 × 5 mm pentru fuselaj (fig. 7); o bucată placaj de 265 × 80 × 4 mm pentru bot.

Începem lucrul. Fig. 1 reprezintă aripa, fig. 3 reprezintă ampenajul vertical, iar fig. 4 ampenajul orizontal. Aceste trei piese se lucrează chiar pe planul întocmit fixat pe suprafaţa unei planşete sau a unei mese drepte. Baghetele se fixează cu ace cu gămălie. Crestăturile pentru introducerea nervurilor atît la aripă cît şi la ampenaje se fac cu traforajul de 2 × 2 mm adîncime. Cele 18 nervuri de la aripă se fierb în apă clocotită timp de 2—3 ore, apoi se aşază pe o calotă de tablă de forma din fig. 5. Se usucă pe un reşou, iar cînd s-a răcit se taie de lungime şi se fixează la aripă cu clei, toate cu curbura în acelaşi sens. La fel procedăm şi cu racordările (capetele aripei şi ampenajelor). Nervurile de la ampenaje rămîn drepte. Acum avem aripa şi ampenajele gata. Le desprindem de pe planşetă, le curăţăm bine şi le netezim cu hîrtie sticlată fină (nr. 1).

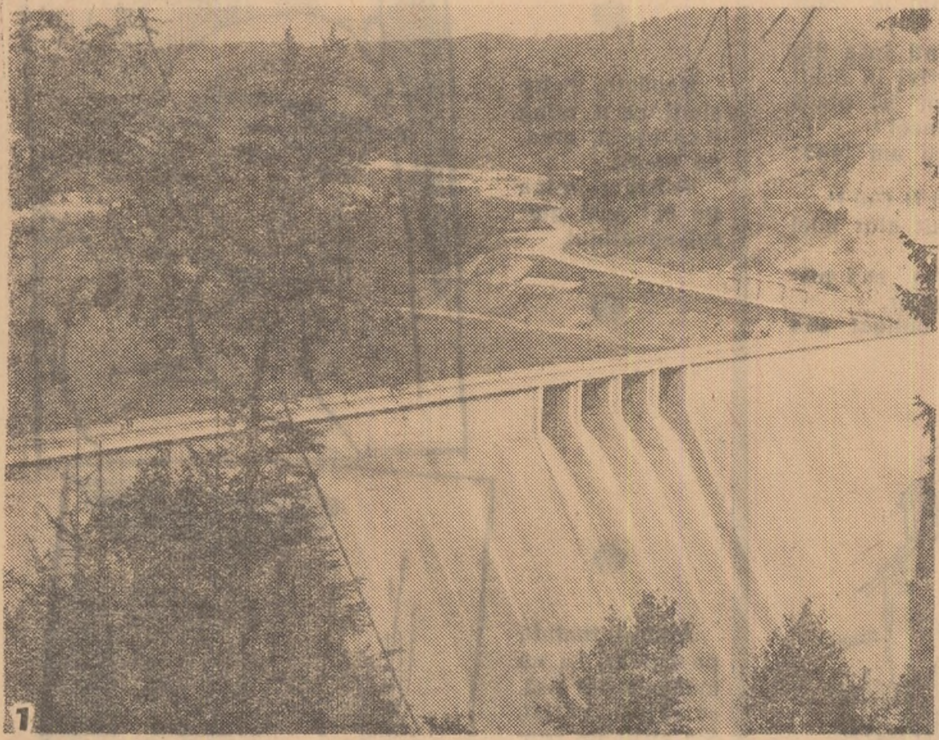
După aceea, aripa se îndoaie la mijloc în formă de V. Îndoitura să nu treacă de 70 mm de la orizontală, (fig. 2). Ampenajul vertical se fixează cu clei pe cel orizontal ca în (fig. 6) cu ajutorul a două baghete de 2 × 2 mm. Botul fuselajului (fig. 7) se măreşte şi se decupează dintr-o bucată de placaj de 265 × 80 × 4 mm, în care se introduce cu clei o baghetă (fuselajul) de 480 × 5 × 5 mm, (fig. 7). Împînzirea aripei şi ampenajelor se face cu hîrtie subţire şi rezistentă, preferabil din celuloză. Aripa şi ampenajele se fixează pe fuselaj cu ajutorul unui fir de cauciuc (fig. 6). Pentru centrarea aeromodelului puneţi lest de plumb în bot, (fig. 7), iar centrul de greutate al aeromodelului să se găsească în punctul X (fig. 7). Lansarea aeromodelului se face cu ajutorul unui fir de aţă foarte rezistentă la capătul căruia se găseşte un inel care se prinde de una din crestăturile din bot şi se aleargă puţin cu vîntul în faţă pînă ce aeromodelul prinde înălţime. Cu cît firul de aţă este mai lung — cca 50 m, cu atît aeromodelul se înalţă mai sus. Declanşarea din cîrligul botului se face singură cînd a luat înălţime suficientă, astfel că aeromodelul va urma să planeze singur pînă la aterizare.

Prof. DUMITRU LUŢĂ
Palatul pionierilor,
Bucureşti

Rezultatele

concursului de fotografii organizat în cinstea zilei de 1 Iunie

1. „BARAJUL DE LA BICAZ" fotografie realizată de cercul foto de la Casa pionierilor din Fălticeni.

2. „LA CERCUL DE PICTURĂ" fotografie executată de cercul foto de la Palatul pionierilor din București.

3. „PE LÎNGĂ PESCARI, PESCUIM ȘI NOI" fotografie realizată de Giurgiuveanu Ion, Școala de 8 ani nr. 4 din Tulcea.

4. „SPRE CULMI" fotografie realizată de Mureșanu Valentin, Școala de 8 ani nr. 5 din Turda.

5. „JOCUL DE PRIMĂVARĂ" fotografie executată de cercul foto de la Casa pionierilor din Tg. Mureș.

PREMIUL I COLECTIV — cercul foto de la **CASA PIONIERILOR** din **FĂLTICENI**, pentru fotografiile: **„Barajul de la Bicaz"**, **„Vîrful Panaghia din Ceahlău"**, **„Combinatul Poligrafic Casa Scînteii"**, **„Pe marea Bicaz cu vaporașul"**, **„Controlul araturilor"**, **„Vîrful Toaca din Ceahlău"**, **„Mîini îndemînatice"**. Premiul constă din utilaj fotografic în valoare de 1 600 lei.

PREMIUL II COLECTIV — cercul foto de la **PALATUL PIONIERILOR din BUCUREȘTI**, pentru fotografiile: **„Blocuri din Piața Palatului R.P.R."**, **„La cercul de pictură"**, **„În plină veselie, pionierii pleacă de la palatul lor drag"**, **„La cercul de telecomunicații"**, **„Vizita la muzeu"**, **„Academia Militară"**. Premiul constă dintr-un aparat foto în valoare de 1 000 lei.

PREMIUL III COLECTIV — cercul foto de la **CASA PIONIERILOR** din **TG. MUREȘ**, pentru fotografiile: **„Planorul"**, **„Înflorește magnolia"**, **„Construcția"**, **„Salut voios de pionier"**, **„Jocul de primăvara"**. Premiul constă dintr-un aparat foto în valoare de 800 lei.

PREMIUL I INDIVIDUAL — **GIURGIUVEANU ION**, Școala de 8 ani nr. 4 — **Tulcea**, pentru fotografia **„Pe lîngă pescari, pescuim și noi"**. Premiul constă dintr-un aparat foto în valoare de 800 lei.

PREMIUL II INDIVIDUAL — **MUREȘANU VALENTIN** — Școala de 8 ani nr. 5 — **Turda**, pentru fotografia **„Spre culmi"**. Premiul constă dintr-un aparat foto în valoare de 500 lei.

PREMIUL III INDIVIDUAL — **HAGIMĂ ȘTEFAN**, clasa a VI-a, Școala medie nr. 4 — **Bacău**, pentru fotografia **„A sosit primăvara și o dată cu ea păsărelele"**. Premiul constă dintr-un aparat foto în valoare de 300 lei.

MENȚIUNI: 1. Cercul foto de la **Casa pionierilor din IAȘI**; 2. Cercul foto de la **Casa pionierilor** din **GALAȚI**; 3. Cercul foto de la **Casa pionierilor** din **SIBIU**; 4. Cercul foto de la **Casa pionierilor** din **SATU MARE**; 5. Cercul foto de la **Casa pionierilor** din **TIMIȘOARA**; 6. Cercul foto de la **Casa pionierilor** din **PITEȘTI**; 7. Cercul foto de la **Casa de copii școlari** din **PRUNDUL BÎRGĂULUI**, raionul **BISTRIȚA**; 8. **Tomulescu C. Constantin** de la Școala de 8 ani, comuna **COZIA**, raionul **IAȘI**; 9. **Anghel Constantin**, clasa a VI-a, de la Școala medie nr. 5 — **BUCUREȘTI**; 10. **Varlan Costin**, clasa a VI-a, Școala de 8 ani nr. 74 — **BUCUREȘTI**. Fiecare mențiune constă din material foto în valoare de 100 lei.

Cîteva recomandări pentru vacanță

(urmare din pag. 2)

anul I la școli de mecanici agricoli, zootehniști etc. *Pionierii de la oraș* vor merge în întreprinderi și vor vizita școli profesionale de ucenici, de pildă, *școli de construcții*, care pregătesc cadre calificate în diferite meserii necesare construirii de noi uzine și fabrici, blocuri de locuințe, edificii de cultură, obiective care se ridică în țara noastră la fiecare pas.

Activitățile din tabără...

...trebuie să fie diferite, interesante, educative. De aceea, activele trebuie să organizeze învățarea de cîntece, poezii, jocuri pionierești. În această direcție, le recomandăm să folosească materialele ce vor apărea în pagina a 8-a a „Scînteii pionierului". Aici vor mai apărea și scenete, pe care vă sfătuim să le reprezentați în tabără.

Din programul vostru de activități nu trebuie să lipsească nici recenziile, discuțiile despre cărți, concursurile de ghicitori etc. Puteți organiza și un concurs gen „Drumeții veseli" avînd ca temă chiar drumețiile, excursiile și alte activități la care participați în vacanță.

Jucăriile

Povestire de
Mihnea Moisescu

Petruț se trezi brusc din somn. Prin fereastra larg deschisă se strecura unda unui vînt ușor, care răcorea aerul încins din odaie. Băiatul zări luna printre frunzele fremătătoare ale mărului din fața ferestrei.

„O fi aproape miezul nopții", gîndi el. Închise ochii, își vîrî fața în pernă. Voia să doarmă dar... Prin cap începură să i se învălmășească tot felul de gînduri. Apoi își reaminti de antrenamentul făcut în după-amiaza aceea. Echipa de fotbal a școlii lor se pregătea pentru meciul cu echipa pionierilor din satul vecin. El, Petruț, era căpitanul și în același timp antrenorul echipei. Fiindcă somnul îl ocolea, se apucă să-i „judece" pe cei din echipă. Valerică apără bine, dar mai trebuie antrenat pentru mingile trase pe jos... Guriță obosește repede. Trebuie...

Scîrțîitul porții îi rupse firul gîndurilor. Auzi pe pietrișul din fața casei pașii grei, apăsați ai lui taică-său. „Ce tîrziu se întoarce!... Și a plecat de acasă înainte să mijească zorile!..."

Tatăl lui este președintele gospodăriei colective.

Petruț nu putea pricepe cum de nu adoarme taică-său de-a-npicioarele în timpul zilei, atît de puțin dormea noaptea, mai ales acum, cînd se pregătea campania de recoltare a păioaselor.

Din camera de alături, băiatul auzi pe taică-său și pe maică-sa vorbind încet, apoi zornăiră ușor niște vase. „Tăticu mănîncă..." gîndi. Închise ochii. Dar, înainte să adoarmă, auzi pe sub fereastră pașii grei ai lui taică-său, apoi, după puțină vreme, auzi niște ciocănituri ușoare, ce veneau dinspre fundul grădinii. Se săltă în capul oaselor și cînd ciocăniturile se repetară, se sculă din pat și se duse la fereastră. Privi în curte. Razele becului electric din curte țeseau un covor de argint în strălucirea căruia lucrurile se vedeau aproape la fel de bine ca ziua. Petruț zări spre fundul curții, lîngă magazie, pe taică-său. Din gesturi și din ciocăniturile ce se auzeau, pricepu că lucra ceva la un obiect mic, pe care el, de la fereastră, nu-l putea distinge. La ce lucra anume?

Sări pragul ferestrei și, ferindu-se de lumina lunii, se strecură prin umbra casei și a copacilor pînă la magazie în spatele lui taică-său. De acolo putu să distingă bine obiectul pe care președintele îl ținea în mînă. Era o jucărie, un avion. Alături, pe prispa magaziei, se afla o altă jucărie, o macara. Avionul îi era bine cunoscut lui Petruț. Cu ochii fixați pe el, mai făcu doi pași spre taică-său. Acesta tresări ușor, se întoarse și îl întrebă mirat:

— Ce-i băiete?! De ce nu dormi? Ori te-am trezit eu cu ciocăniturile?!

— Nu, taică! Eram treaz cînd ai sosit matale... Da' de unde ai jucăriile astea?

Cunoștea dinainte răspunsul. Întrebase numai așa, ca să lege vorba. Continuînd să ciocănească încet tabla avionului, taică-său îi zise:

— Am trecut azi dimineață pe la grădiniță, să văd cum o mai duc prichindeii. Un puștan plîngea de mama focului că s-a stricat avionul ăsta. Plîngea cu atîta jale c-am vrut să îl repar de îndată. Dar m-au chemat grabnic la gospodărie. Am luat avionul cu mine, să-l dreg mai tîrziu. O fetiță m-a rugat să repar și macaraua. N-am putut să nu-i fac pe voie. Le-am făgăduit că mîine dimineață le duc neapărat jucăriile în bună stare. Peste zi n-am avut timp. Puteam să le dau altcuiva dar eu le-am promis, eu vreau să le repar.

— Le repari mîine...

— Nu se poate, în zori plec la cîmp.

— O să le repari altădată, cînd poți...

Președintele se încruntă.

— Cum vine asta, „cînd poți?"! Nu ți-am spus că le-am făgăduit copiilor că cel mai tîrziu dimineață le duc jucăriile?!

Băiatul plecă ochii. Taică-său continuă.

— Acum du-te la culcare! Hai, du-te...

Petruț se depărtă cîțiva pași. Deși se întorsese cu spatele spre taică-său, continuă să-i vadă, în minte, chipul.

— Lasă-mă, taică, să te ajut!

— Fugi, măi, de-aici! Fugi de te culcă!

— Hai, lasă-mă! Te rog mult!

Era în vocea lui atîta rugăminte încît taică-său îl privi lung, uimit.

— Ce te-a apucat, măi, băiete?! Vrei ca mîine dimineață să nu te poți dezlipi de pat, să te duci la școală?! Vrei s-adormi în bancă?!

— Da matale?!... Matale n-ai s-adormi de-a-npicioarele dacă o să mai stai acuși să repari astea?!

— Ei, eu sînt bătrîn, învățat cu somnul pe apucate. Și-apoi ți-am spus, e musai să repar flecuștețele astea, că doar am făgăduit! Hai, fugi la culcare!

Petruț nu se clinti însă din loc. Cîteva clipe privi în ochii lui taică-său, apoi își plecă fruntea și spuse încet:

— Și eu... Și eu am făgăduit, taică...

— Ce-ai făgăduit?! Cui?!

— Le-am făgăduit ălor mici înaintea matale...

Taică-său continuă să-l privească fix, întrebător.

Petruț se simți obligat să-i explice totul mai amănunțit. Respiră o dată prelung, de parcă s-ar fi pregătit să înoate pe sub apă, apoi zise:

— Știi... pionierii din clasa noastră au hotărît să aibă grijă de ăia mici de la grădiniță... Ieri după-amiază am fost acolo. Mi-au arătat și mie avionul stricat. Le-am făgăduit că azi după-masă mă duc să-l repar. Dar, azi, după ce mi-am făcut lecțiile, m-am dus la antrenamentul de fotbal. Duminică avem meci cu pionierii din Furculești. Pe urmă, cînd mi-am adus aminte ce le făgăduisem ălor mici, eram tare ostenit, abia așteptam să mă culc. Mi-am zis că o să le repar avionul mîine...

Spunînd acestea, Petruț se gîndea: „Tăticu trebuie că-i de zece ori mai ostenit decît mine și uite că el..."

Nu-i venea de loc prea bine simțind privirea lui taică-său fixată asupra lui. Își plecă fruntea, dar privirea i-o simțea... Totuși nu-i părea rău că-i spusese adevărul.

— Hm... va să zică ai făgăduit și tu... vorbi președintele într-un tîrziu. Ei, atunci se cam schimbă socoteala...

Petruț se înviora și spuse cu mai multă îndrăzneală:

— Să repar eu jucăriile! Matale mergi de te culcă!

Taică-său zîmbi ușor:

— Ia nu mai porunci așa! Adică tu ți-ai amintit că ai făgăduit și acum vrei să-ți ții făgăduiala, iar pe mine mă îndemni să nu mi-o țin! Apoi, asta nu-i frumos, tovarășele! Trebuie să cădem la o învoială... Uite, tu o să repari avionul, iar eu macaraua. Care o termina mai iute merge de îndată la culcare. Și mîine dimineață duci tu jucăriile la grădiniță. Asta-i!

Băiatul mai încercă o dată să protesteze:

— Da avionu-i aproape reparat! Dă-mi mie să repar macaraua.

— Gata vorba! Rămîne cum am zis eu! Ține avionul și dă-i bătaie că altminteri ne-apucă zorile...

Întrunirea

de Alexandru Șahighian

Deodată, Petre simți că o mînă i se așază, grea, pe umăr.

— Puneți mîna pe el! auzi glasul agentului.

Andrei înaintă pe culoar. La un moment dat însă, se răsuci speriat. S-a auzit un zgomot? Parcă se deschide o ușă. Clanța se pleacă încet, încet. Cineva vrea să se năpustească asupra lui...

— Tată, șopti Petre, cu ochii în lacrimi. Andrei n-a venit acasă.

— Are să vină, nu te teme.

— Adevărat, tată?

— Nici o grijă.

Întîmplările din povestire se petrec în anul 1928. Petre și Andrei sînt ucenici la Atelierele căilor ferate de pe Calea Griviței.

Într-o duminică dimineața cei doi prieteni se duc să vadă împreună un film. Dar iată că pe drum ei devin eroii unor fapte deosebite, avînd de întîmpinat multe primejdii.

În povestirea „Întrunirea" — carte apărută în „Editura tineretului" — scriitorul Alexandru Șahighian — scriitor pe care l-ați îndrăgit citind romanul „Coiful de aur" — vă prezintă un moment din trecutul de luptă al clasei muncitoare din țara noastră.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii